

størst mulige Forfortning ved lige Linier, deels endelig den omhyggeligere Prøvelse, som kan forudsættes at gaae forud for en Landeveisløns Afstifning, have foranlediget Lovgivningen til ikke i Henseende til den omhandlede Klasse af Veie at paalægge Grundeierne en saadan Forpligtelse til Afstaaelse af Jord som til Landeveiene.

Men heller ikke den senere Lovgivning antages at indeholde nogen Hjemmel for en sliq Forpligtelse. Vel fastsætter Pl. 31te Juli 1801, at, ligesom Frd. 13de Decbr. 1793 og flere andre Anordninger have bestemt Grundeiernes Rettigheder og Forpligtelser i Tilfælde af Jordlodders Afstaaelse til Sværkøttelsen af de i disse Anordninger omhandlede Indretninger, saaledes er det for at afværge Tvistigheder og uønskelige Regtelses i lignende Tilfælde, saasom ved Standsers Anlæg eller Udvidelse, Telegraphers Drettelse og deslige, fundet fornødent at bestemme, at de i bemeldte Lovbud foreskrevne Regler skulle være gjældende ved enhver Begivenhed, hvor der til Landets Forsvar eller offentlige Foranstaltningers Fremme behøves Afstaaelse af Nogens Grund til Eiendom; men, da fornævnte Placat udtryffeligen paaberaaber sig Veiforordningen 13de Decbr. 1793 og den i samme og de øvrige angivne Forordninger udtalte Grundsatning, at Eiendomsretten ikke bør lide Indskrænkning, medmindre det almindelige Bedste fordrer det, man maa naturligviis i at anvende Reglen paa andre Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om tvungen Afstaaelse, se hen til, i hvilket Omfang tvungen Afstaaelse er paabuden i disse Anordninger, og man kan ikke være berettiget til at give disse Lovbud en større Udstrækning, end deres Ord hjemle, for derefter igjen at gjøre en videre Anvendelse af Pl. 31te Juli 1801. Naar Frd. 13de Decbr. 1793 altsaa ikke hjemler tvungen Afstaaelse af Jord til Biveienes Anlæg og Udvidelse, kan den nævnte Placat, der støtter sig til denne Forordning og den i samme udtalte Grundsatning, ikke gives Anvendelse med Hensyn til de omhandlede Veie. Et heller vil denne Placat, efter at det ved Grundlovens § 87 er bestemt, at Ingen kan tilpligtes at afstaae sin Eiendom uden ifølge Lov, længere kunne finde Anven-

delse, forsaavidt det i samme hedder, at Enhver er pligtig til at afstaae sin Grund til Eiendom til offentlige Foranstaltningers Fremme, hvorimod dette ved Lov nærmere maa fastsættes i ethvert Tilfælde, hvor Lovgivningen ikke allerede indeholder Hjemmel for saadan Afstaaelse i visse Arter af Tilfælde.

Endeligen har Generalprocureuren gjort opmærksom paa, at den for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen under 4de Septbr. 1835 udfømne Forordning om den Fremgangsmaade, der bliver at anvende ved Fastkøttelsen af Erstatning for Afstaaelse af Rettigheder ved Veies Anlæg i bemeldte Hertugdømmer, ligeledes indskrænker sig til de nye Landveies Anlæg, og at det Samme er Tilfældet med den efter Sagens Forelæggelse for begge Hertugdømmers Provindsialstænder emanerede Forordn. 28de Novbr. 1837 angaaende samme Gjenstand, kun at det i Indledningen til denne Forordning efter den holsteenske Stænderforsamlings Indstilling blev tilføjet, at Grundsatningerne for den i Forordningen foreskrevne Erstatningsmaade ogsaa skulle være anvendelige paa saadanne Veianlæg, som med allerhøist Approbation udføres for Privates Regning eller efter Actier (Collegialtidenden for 1837 S. 54), hvilket tydeligere viser, at der maa en positiv Hjemmel til, for at gjøre de om tvungne Grundafstaaelser til Landveies Anlæg givne Bestemmelser anvendelige paa andre Veianlæg, selv naar disse udføres med allerhøieste Approbation.

De af Generalprocureuren anførte Grunde ansaae Indenrigsministeren for afgjørende, og det er derfor i det paagjældende specielle Tilfælde blevet tilkjendegivet vedkommende Amtmand, at Grundeiernes Forpligtelse til at afstaae Jord til Biveies Anlæg og Udvidelse ikke findes saaledes begrundet i den bestaaende Lovgivning, at Ministeriet ved Resolution kan paalægge dem dette, hvorimod Spørgsmaalet herom, naar de Paagjældende ikke ville erkende en saadan Forpligtelse, maatte overlades til Domstolenes Afgjørelse.

Imidlertid er det allerede indtruffet i flere Amter, at vigtige Biveies Anlæg er hindret ved enkelte Grundeieres Nægtelse af at afstaae Jord til samme, og er det nu i det Hele, efter